

Վ. Ա. ՄՈԼՈՅՈՎ

ՄԻԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐՈՒՅՑԱՆ

ՅԵՎ

ԽՈՀՍ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՍԻՆ

Պ Ե Տ Հ Ր Ա Տ

ԽՈՀԱԿԱԿԱՆ ԴՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ • 1989

31 JAN 2018

Պրակտիկապե՞ր բոլոր յերկրների, միացե՛ք

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐՈՒԹՅԱՆ
ՅԵՎ
ԽՍՀՄ ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՄԱՍԻՆ

ԽՍՀՄ ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի Նախագահ
և Արտաքին Գործերի Ժողովրդական Կոմիսար
ըթե Վ. Մ. ՄՈԼՈՏՈՎԻ գեկուցումը ԽՍՀՄ Գերազույն
Խորհրդի Յերրորդ Սեսիայում 1939 թ. մայիսի 31-ին

Բնկե՛ր զեպուտատների առաջարկը՝
Դերագույն Խորհրդի Սեսիայում լսել Արտգործողկոմատի
հաղորդումը, —միանգամայն հասկանալի յե: Վերջին ժա-
մանակներս միջազգային իրադրության մեջ լուրջ փոփոխու-
թյուններ կատարվեցին: Այդ փոփոխությունները, խաղա-
ղասեր տերությունների տեսակետից, զգալիորեն վատթա-
րացրին միջազգային դրությունը:

Այժմ մենք գործ ունենք, մի կողմից, ազրեսսիվ պե-
տությունների քաղաքականության և, մյուս կողմից, զեմո-
կրատական յերկրների չմիջամտելու քաղաքականության
ակնհայտ արդյունքների հետ: Ազրեսսիվ յերկրների ներկա-
յացուցիչները գեմ չեն այժմ պարծենալու ադրեսսիայի քա-
ղաքականության արդեն ձեռք բերած արդյունքներով: Ինչ
ասես չասես, բայց այստեղ պարծենկուսության որակասու-
թյուն չի նկատվում (ուրախ աշխուժություն դադիմաւմ):
Դեմոկրատական յերկրների ներկայացուցիչները, վորոնք յե-
րես են դարձրել կոլեկտիվ անվտանգության քաղաքականու-
թյունից և վարում են ազրեսսիային չփիմադրելու քաղաքա-
կանություն, աշխատում են նվազեցնել միջազգային իրա-
դրության մեջ տեղի ունեցած վատթարացման նշանակու-
թյունը: Երանք մինչև այժմ եկ գետ զբարված են զլամավո-
րապես հասարակական կարծիքը «հանգստացնելով», այն-
պես ձեացնելով, թե վերջին ժամանակներս եյական վոչ մի
րան չի կատարվել:

Խորհրդային Միության դիրքը՝ միջազգային կյանքի
ընթացիկ զեպերի դնահատման մեջ՝ տարբերվում է թե՝
մեկ և թե՝ մյուս կողմի դիրքեց: Երան, ինչպես հասկանալի
յե յուրաքանչյուրին, վոչ մի զեպում չի կարելի կասկածել
ազրեսսորներին վորեե համակրանք ցուցաբերելու մեջ: Նա
հոռու յե նաև իրոք վատթարացող միջազգային դրությունը
վորեե կերպ կոծկելուց: Մեզ համար պարզ ե, վօր միջազ-

11-28536գր

О МЕЖДУНАРОДНОМ ПОЛОЖЕНИИ И ВНЕШНЕЙ ПОЛИТИКЕ СССР

Доклад Председателя Совета Народных Комиссаров СССР
и Народного Комиссара Иностранных Дел тов. В. М. МОЛОТОВА
на Третьей Сессии Верховного Совета СССР 31 мая 1939 года

Армполитиздат, Ереван

գային գրության մեջ տեղի ունեցած իբրական վոփոխությունները հասարակական կարծիքից թագանելու փորձերին անհրաժեշտ և հակադրել փաստեր: Այն ժամանակ ակնհայտ կղառնա, վոր «Հանգստացուցիչ» ճառերն ու հոգվածները հարկավոր են միմիայն նրանց, ովքեր չեն ուզում խանգարել ազգեստիայի հետագա զարգացմանը, հույս ունենալով ուղղել ադրբեստիան, այսպես ասած՝ ավելի կամ պակաս «ընդունելի» ուղղությամբ:

Դեռ վերջերս Անգլիայի և Ֆրանսիայի հեղինակավոր ներկայացուցիչներն աշխատում եյին հանգստացնել իրենց յերկրների հասարակական կարծիքը, փառաբանելով չարաբաստիկ մյունխենյան համաձայնության հաջողությունները: Նրանք ասում եյին, թե Մյունխենի սեպտեմբերյան համաձայնությունը կանխեց յերրովական պատերազմը՝ Զեխո-Սլովակիայի կողմից կատարված հսմեմատարար վոչ այնքան ել մեծ զիջումների միջոցով: Շատերին այն ժամանակ ել թվում եր, թե Անգլիայի և Ֆրանսիայի ներկայացուցիչները, ի հաշիվ Զեխո-Սլովակիայի՝ Մյունխենում իրենց արած զիջումների մեջ ավելի հեռու յեն գնացել, քան նրանք իրավունք ունեյին դրա համար: Մյունխենյան համաձայնությունը չմիջամտելու քաղաքականության այսպես ասած զարգաթնակետն եր, ազգեստիկ յերկրների հետ համաձայնության դալու դադարենակետը: Իսկ ի՞նչպիսի արդյունքների հասցրեց այդ քաղաքականությունը: Արդյոք մյունխենյան համաձայնությունը դադարեցրեց՝ ագրեսուիան: Բնա՛վ վոչ: Բնդհակառակը, Գերմանիան չսահմանափակվեց Մյունխենում իր ստացած զիջումներով, այսինքն՝ Սուլեյտյան շրջաններն ստանալով, վորտեղ բնակվում են գերմանացիներ: Գերմանիան ավելի հեռու գնաց, պարզապես վերացնելով սլավոնական խոչոր պետություններից մեկը՝ Զեխո-Սլովակիան: 1938 թ. սեպտեմբերից, յերբ տեղի ունեցավ մյունխենյան խորհրդակցությունը, քիչ ժամանակ ե անցել, իսկ 1939 թ. մարտին Գերմանիան արդեն վերջ տվեց Զեխո-Սլովակիայի գոյությանը: Գերմանիային այդ հաջողվեց կատարել առանց վորեե կողմի հակագործության, այնքան հարթ, վոր հարց և ծագում, թե իրոք վո՞րն ե յեղել Մյունխենի խորհրդակցության իսկական նպատակը:

Համենայն դեպ Զեխո-Սլովակիայի լիկվիդացիան, հակառակ մյունխենյան համաձայնության, ամբողջ աշխարհին ցույց տվեց, թե ինչի յե հանդել չմիջամտելու քաղաքականությունը, վորը Մյունխենում, կարելի յե ասել, հասավ իր բարձրագույն կետին: Այդ քաղաքականության տապալումն ակներեւ դարձավ: Այնինչ, ազգեստոր-յերկրները շարունակում եյին պահպանել իրենց քաղաքականությունը: Գերմանիան կիտվայի հանրապետությունից խեց Մեմելը և Մեմելի մարզը: Ինչպես հայտնի յե, Խտալիան նույնպես պարտքի տակ չմնաց: Ապրիլ ամսին Խտալիան վերջ տվեց անկախ պետություն՝ Ալբանիային:

Դրանից հետո զարմանալի վոչինչ չկա, վոր գերմանական պետության դեկավարը ապրիլի վերջերին իր արտասահմած ճառերից մեկում վոչնչացրեց միջազգային յերկու կարսոր պայմանագրի՝ Գերմանիայի ծովային համաձայնագրի և Անդլիայի հետ և Գերմանիայի ու Լեհաստանի միջև կնքված չհարձակվելու պակտը: Իր ժամանակին այդ պայմանագրերին միջազգային մեծ նշանակություն եր տրվում: Սակայն, Գերմանիան շատ պարզ կերպով այդ պայմանագրերի հետ հաշիվ տեսավլ, առանց վորեե ձեւականության հետ հաշվի նստելու: Այս եր Գերմանիայի պատասխանը Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների պրեզիդենտ Ռուզվելտի խաղաղասիրության վոգով համակված առաջարկին:

Բանը միջազգային յերկու պայմանագրեր խղելով չսահմանափակվեց: Գերմանիան և Խտալիան ավելի հեռու գնաց: Որերս հրապարակվեց նրանց միջև կնքված ուղմաքաղական պայմանագրիը: Այդ պայմանագրին իր հիմունքում հարձակողական բնույթ ունի: Այդ պայմանագրի համաձայն, Գերմանիան և Խտալիան պետք է ոժանդակեն միմյանց այդ յերկրներից մեկի սկսած բոլոր ռազմական գործողություններում, ներառյալ ամեն տեսակ ազգեստիան, ամեն տեսակ հարձակողական պատերազմը: Դեռ բոլորովին վերջերս Գերմանիայի և Խտալիայի մերձեցումը քողարկվում էր, իբրև թե, կոմունիզմի դեմ միատեղ պայմանագրի անհրաժեշտությամբ: Դրա համար քիչ աղմուկ չբարձրացրին այսպես կոչված «Հակակոմիսներնական պակտի» շուրջը: Հակակոմիսներնական աղմուկը իր ժամանակին վորոշ դեր

խաղաց ուշագրությունը չեղելու համար։ Այժմ արդեն աղբասորները հարկ չեն համարում վարադույրի հետև թաղնըվել։ Գերմանիայի և Խտալիայի միջն կնքված ռազմա-քաղաքական պայմանադրում արդեն վոչ մի ձայն չկա կոմինտերնի դեմ պայքարելու մասին։ Դրա փոխարեն Գերմանիայի և Խտալիայի պետական զործիչներն ու մամուլը վորոշակի ասում են, թե այդ պայմանադրին ուղղված և համապես յեվրոպական գլխավոր դեմոկրատական յերկրների գեմ։

Կարծեմ պարզ ե, վոր բերված փաստերը վկայում են միջազգային իրադրության լուրջ վատթարացման առկայության մասին։

Այդ կապակցությամբ Յեվրոպայի վոչ-աղբեսովիլ յերկրաների քաղաքականության մեջ ևս վորոշ փոփոխություններ ուրվագծվեցին աղբեսութային հակադործելու ուղղությամբ։ Թե վորքան լուրջ են այդ փոփոխությունները՝ մենք գես կտեսնենք։ Առայժմ դեռ չի կարելի նույնիսկ առել, թե արդյոք այդ յերկրները լուրջ ցանկություն ունեն հրաժարմիելու չմիջամտելու քաղաքականությանից, աղբեսութայի հետապա ծավալմանը չդիմադրելու քաղաքականությունից։ Արդյոք այնպես չի պատահի, վոր միքանի շրջաններում աղբեսութան սահմանափակելու նկատմամբ այդ յերկրների ունեցած ճգուտը խոչընդուռ չհանդիսանա այլ շրջաններում աղբեսութայի ծավալմանը։ Այսպիսի հարցեր են դրվում նաև արտասահմանի բուժուական մամուլի միքանի որգաններում։ Աւստի մենք պետք ե զգաստ լինենք։ Մենք կանգնած ենք խաղաղության գործի կողմը և աղբեսութայի հետապա ծավալումը թույլ չտալու կողմը։ Բայց մենք պետք ե հիշենք ընկեր Ստալինի առաջարած դրույթը՝ «Զգուշություն պահպանել և թույլ չտալ, վոր պատերազմի որով կատարենք, վորոնք սովոր են ուրիշի ձեռքերով կը կից շագանակներ հանել, մեր յերկրը քաշեն կոնֆլիկտների մեջ»։ Միմիայն այդ դեպքում մենք կկարողանանք մինչև վերջը պաշտպանել մեր յերկրի շահերը, համընդհանուր խաղաղության շահերը։

Մակայն, կան մի շարք նշաններ, վոր Յեվրոպայի դեմոկրատական յերկրներում ավելի ու ավելի գալիս են այն

գիտակցության, թե չմիջամտելու քաղաքականությունը տապալվում է, գալիս են այն գիտակցության, վոր անհրաժեշտ և ավելի լրջորեն միջոցներ և ուղիներ վորոնել աղբասութայի գեմ խաղաղասեր տերությունների միասնական մակատ ստեղծելու համար։ Այնպիսի յերկրում, ինչպիսին ե Անդլիան, սկսեցին բարձրաձայն ճառեր լովել, թե անհրաժեշտ և կարականապես փոխել արտաքին քաղաքականությունը։ Մենք, իհարկե, համականում ենք բանավոր հայտարարությունների և իրական քաղաքականության տարբերությունը։ Բայց և այնպես չի կարելի չնչել, վոր այդ ճառերը պատահական չեն։ Ահա միքանի փաստեր։ Անդլիայի և Լեհաստանի միջն փոխադարձ ողնության պակաւը փոփոխություն և մտցնում յեվրոպական իրադրության մեջ։ Կամ, այնուհետեւ։ Անդլիայի և Թյուրքիայի միջն փոխադարձ ողնության պակաւ չկար, վերջին ժամանակներս Անդլիայի և Թյուրքիայի միջն փոխադարձ ողնության վորոշ համաձայնություն և մտցնում միջազգային իրադրության մեջ։

Այս նոր փաստերի կապակցությամբ, վերջին ժամանակաշրջանի բնորոշ գծերից մեկը պետք ե համարել վոչ-աղբեսութայի յեվրոպական տերությունների գործում՝ համագործակցության ներդրավել ԽՍՀՄ-ի աղբեսութային դիմադրություն ցույց տալու գործում։ Հասկանալի յե, վոր այդ ճգուտն արժանի յե ուշագրության։ Յենելով դրանից, Խորհրդային կառավարությունն ընդունեց Անդլիայի և Ֆրանսիայի առաջարկը՝ բանակցություններ վարելու մասին, վորոնց նախատակն ե՝ ամրացնել ԽՍՀՄ-ի, Անդլիայի և Ֆրանսիայի միջն յեղած քաղաքական փոխադարձ հարաբերությունները և հաջողեցնել խաղաղության ճակատը աղբեսութայի հետապա ծավալման դեմ։

Ի՞նչպես ենք վորոշում մենք մեր խնդիրները ժամանա-

կակից միջազգային իրադրության մեջ։ Մենք գտնում ենք, վոր նրանք ընթանում են մյուս վոչ-ադրեսսիվ յերկրների շահերի գծով։ Դրանք կայանում են նրանում, վոր կանգնեցնենք ագրեսսիայի հետագա զարդացումը և դրա համար ստեղծենք վոչ-ադրեսսիվ պետությունների վստահելի ու եֆեկտիվ պաշտպանական ճակատ։

Անգլիական ու Փրանսական կառավարությունների մեջ արած առաջարկությունների կապակցությամբ՝ Խորհրդային կառավարությունը բանակցություններ սկսեց վերջիններիս հետ ագրեսսիայի դեմ պայքարելու անհրաժեշտ միջոցների վերաբերյալ։ Այդ դեռ ընթացիկ տարվա ապրիլի կեսերին եր։ Այն ժամանակ սկսված բանակցությունները դեռ չեն վերջացել։ Սակայն դեռ այն ժամանակ կարելի յեր տեսնել, վոր յեթե իրոք ուղում են խաղաղասեր յերկրների գործունակ ճակատ ստեղծել ագրեսսիայի հարձակման դեմ, ապա դրա համար անհրաժեշտ ե առնվազն այսպիսի պայմաններ՝ Անգլիայի, Ֆրանսիայի և ԽՍՀՄ-ի միջև կնքել բացառապես պաշտպանական բնույթ կրող փոխադարձ ողջության եփեկտիվ պակտ ագրեսսիայի դեմ, յերաշխավորել Անգլիայի, Ֆրանսիայի և ԽՍՀՄ-ի կողմից կենտրոնական և Արևելյան Յեվրոպայի պետություններին, ԽՍՀՄ սահմանակից յելքութական բոլոր յերկրներին, առանց բացառության, ադրեսառների հարձակումից։ կոնկրետ համաձայնություն կնքել Անգլիայի, Ֆրանսիայի և ԽՍՀՄ-ի միջև անհապաղ ու եփեկտիվ այն ողջության ձևերի ու չափի մասին, վորը ցույց են տալու միմյանց և յերաշխավորվող պետություններին ագրեսսորների հարձակման դեպքում։

Այս ե մեր կարծիքը, վորը մենք վոչ վոքի վզին չենք փաթթում, բայց վորի կողմն ենք կանգնած։ Մենք չենք պահանջում ընդունել մեր տեսակետը և վոչ վոքին չենք խնդրում այդ մասին։ Սակայն մենք գտնում ենք, վոր այդ տեսակետն իրոք համապատասխանում ե խաղաղասեր պետությունների անվտանգության շահերին։

Դա կեներ բացառապես պաշտպանական բնույթ կրող համաձայնություն, վոր կգործեր ագրեսսորների կողմից կատարվող հարձակման դեմ և արմատապես կտարբերվեր ուազմական ու հարձակողական այն դաշինքից, վորը

ջերս կնքեցին միմյանց հետ Գերմանիան և Իտալիան շասկանալի յե, վոր այդպիսի համաձայնության հիմքն և կազմում փոխադարձության և հավասար պարտականությունների սկզբունքը։

Պետք ե նշել, վոր անգլո-Փրանսական միքանի առաջարկների մեջ այդ տարրական սկզբունքը բարեհաճ վերաբերմունք չըտավ։ Ապահովելով իրենց՝ ագրեսորների ուղղակի հարձակումից, միմյանց հետ ու Լեհաստանի հետ փոխադարձ ողջության պակտեր կնքելով և ապահովելով իրենց համար ԽՍՀՄ ողջությունը՝ ագրեսսորների Լեհաստանի և Ռումինիայի վրա հարձակմելու դեպքում, անգլիացիները և Փրանսացիները բաց ելին թողնում այն հարցը, թե կարո՞ղ ե արդյոք ԽՍՀՄ-ն իր հերթին ողջություն սպասել նբանցից, ագրեսսորների կողմից նրա վրա ուղղակի հարձակում կատարվելու գեպքում, ինչպես և բաց ելին թողնում այն հարցը, թե կարո՞ղ են արդյոք նրանք մասնակցել ԽՍՀՄ-ի սահմանակից այն փոքր պետությունների ապահովմանը, վորոնք ծածկում են ԽՍՀՄ հյուսիս-արևեմայան սահմանները, յեթե նրանք ի վիճակի չլինեն պաշտպանել իրենց չեղոքությունը ագրեսսորների հարձակումից։

Այդպիսով ԽՍՀՄ-ի համար անհավասար գրություն եր ստացվում։

Վերջին որերս ստացվեցին անգլո-Փրանսական նոր առաջարկներ։ Այդ առաջարկների մեջ արդեն ընդունվում է Անգլիայի, Ֆրանսիայի և ԽՍՀՄ-ի միջև փոխադարձ ողջության սկզբունք փոխադարձության պայմաններով՝ աղբեկասորների ուղղակի հարձակման դեպքում։ Դա, իւարիթ, մի քայլ ե գեպի առաջ։ Թեպես պետք ե նկատել, վոր այդ սկզբունքն այնպիսի վերապահումներ ունի—ընդհուպ մինչև վերապահումն Ազգերի կեղայի կանոնադրության միքանի կետերի նկատմամբ—վոր նա կարող ե հանդիսանալ Փիկտիվ քայլ գեպի առաջ։ Ինչ վերաբերում ե կենտրոնական և Արևելյան Յեվրոպայի յերկրների յերաշխավորման հարցին, ապա այսեղ վերոհիշյալ առաջարկները վոչ մի առաջադիմություն չեն անում, յեթե գործին նայենք փոխադարձության տեսակետից։ Նրանք նախատեսում են ԽՍՀՄ ողջությունը այն հինգ յերկրների նկատմամբ, վորոնց անգլիացիքիք

և Փրանսացիք՝ արդեն յերաշխավորության խոստում են տվել, բայց գրանք վոչինչ չեն ասում ԽՍՀՄ հյուսիս-արեմայան սահմանի այն յերեք յերկրներին իրենց ցույց տալիք ողնության մասին, վորոնք կարող են ի վիճակի չընել պաշտպանելու իրենց չեղոքությունը ազրեսորների հարձակման դեպքում։

Բայց Խորհրդային Միությունը չի կարող իր վրա պարտավորություններ վերցնել մտանանշված հինգ յերկրների նկատմամբ, առանց յերաշխիք ստանալու այն յերեք յերկրների նկատմամբ, վորոնք դանվում են նրա հյուսիսարեմայան սահմանում։

Այս գրության մեջ ե Անդրեյի և Ֆրանսիայի հետ վարփող բանակցությունների գործը։

Բանակցություններ վարելով Անդրեյի և Ֆրանսիայի հետ, մենք բնավ անհրաժեշտ չենք համարում հրաժարվել գործարար կապեր ունենալուց այնպիսի յերկրների հետ, ինչպիսիք են Գերմանիան և Իտալիան։ Դեռ անցյալ տարվա սկզբներին, գերմանական կառավարության նախաձեռնությամբ, բանակցություններ սկսվեցին առևտրական համաձայնության և նոր վարկերի մասին։ Այն ժամանակ Գերմանիայի կողմից մեղ տաշջարկ եր արված 200 միլիոն մարկ նոր վարկ տալու մասին։ Վորքան վոր այդ նոր տնտեսական համաձայնության պորմանների մասին մենք այն ժամանակ համաձայնության չեկանք, ասպա հարցը վերացվեց։ 1938 թվականի վերջներին գերմանական կառավարությունը նորից հարց գրեց անտեսական բանակցությունների և 200 միլիոն մարկ վարկ տալու մասին։ Ինտոմին Գերմանիայի կողմից պատրաստակամություն եր հայտնվել մի շարք զիջումներ անելու։ 1939 թվականի սկզբներին Արտաքին Սուսարի ֆողկոմատը իրազեկ եր դարձվել, վոր այդ բանակցությունների համար Մոսկվա յե մեկնում գերմանական հասուկ ներկայացուցիչ պ. Շնուրեն։ Բայց հետո պ. Շնուրեյի փոխարեն այդ բանակցությունները հանձնարարվեցին Մոսկվայի գերմանական դեսպան պ. Շուլենբուրգին, բանակցություններ, վորոնք ընդհատվեցին տարածայնությունների պատճառով։ Դատելով միքանի նշաններից, չի բացաված, վոր բանակցությունները կարող են վերսկվել։

Կարող եմ նաև ավելացնել, վոր Իտալիայի հետ վերջին ստորագրվեց յերկու յերկրների համար ել ձեռնուու առևտրական համաձայնագիր 1939 թվականի համար։

Ինչպես հայտնի յե, ընթացիկ տարվա վերաբար ամսին հրապարակվել եր մի հատուկ հաղորդագրություն, վորը հաստատում ե բարի հարևանական հարաբերությունների գարգացումը ԽՍՀՄ-ի և Լեհաստանի միջի։ Լեհաստանի հետ մեր ունեցած փոխհարաբերությունների մեջ պետք ե արձանագրել վորոց ընդհանուր բարեկավում։ Մյուս կողմից մարտ ամսին կնքված առևտրական համաձայնագիրը կարող է նշանակելիորեն բարձրացնել ԽՍՀՄ-ի և Լեհաստանի միջին ապրանքաշրջանառությունը։

Մեր հարաբերությունները բարեկամական թյուրքիայի հետ զարգանում են նորմակ կերպով։ Բնկ, Պոտյումկինի վերջերս ունեցած ուղերություններ դեպի Անկարա՝ ինքորմացիոն նպատակներով, դրական մեծ նշանակություն ունեցած։

Միջազգային կյանքի այն հարցերից, վորոնք վերջին ժամանակներս մեծ նշանակություն ստացան ԽՍՀՄ-ի համար, պետք ե կանոք ասնել Ալանդական կղզիների պրոբլեմի վրա։ Դուք գիտեք, վոր այդ կղզիներն ավելի քան հարյուր տարվա ընթացքում պատկանում ենին Ռուսաստանին։ Հոկտեմբերյան հեղափոխության հետևանքով Ֆինլանդիան անկախություն ստացավ։ Մեր յերկրի հետ կնքած պայմանագրով Ֆինլանդիան ստացավ նաև Ալանդական կղզիները։ 1921 թվականին տասը յերկրներ՝ Ֆինլանդիան, Եստոնիան, Լատվիան, Լեհաստանը, Շվեյցարիան, Դանիան, Գերմանիան, Անգլիան, Ֆրանսիան ստացավ այս Ալանդական կղզիները։ 1921 թվականին տասը յերկրներ՝ Ֆինլանդիան, Եստոնիան, Լատվիան, Լեհաստանը, Շվեյցարիան ստորագրեցին մի Կոնվենցիա, վորն ինչպես և առաջ, արդելում և սպառադիմել Ալանդական կղզիները։ Կապիտալիստական յերկրների կառավարություններն այդ բանն առանց խորհրդային ներկայացուցիչների մասնակցության։ 1921 թվականի պատերազմից և սովորելույթ ինտերվենցիայից թուլացած կորհրդային Հանրապետությունը կարող եր միայն բողոքել ԽՍՀՄ-ի նկատմամբ կատարված այդ ապրոբինի ակտի գեմ։ Բայց այն ժամանակ ել մեր կողմից պարզ և քանիցս հայտարարվեց, վոր Խորհրդային Միությունը չի կարող այդ

հարցից հեռու մնալ, վոր Ալանդական կղզիների իրավական ստատուտը չի կարելի փոխել՝ ի խախոռումն մեր յերկրի շահերի:

Ալանդական կղզիների կարեռությունը նրանց ստրատեգիական գրությունն է Բալթիկ ծովում: Ալանդական կղզիների սպառազինումը կարելի յէ ոգտագործել ԽՍՀՄ-ին թշնամի նպատակներով: Գտնվելով Ֆիննական ծոցի մուտքի մոտ, սպառազինված Ալանդական կղզիները կարող են ծառայել այն բանին, վոր ԽՍՀՄ-ի համար փակվեն Փիննական ծոցի մուտքն ու յելքը: Այդ պատճառով այժմ, յեր Փիննական կառավարությունը Շվեդիայի հետ միասին ուղղում է իրազործել Ալանդական կղզիների սպառազինման մեծ պլանը, Խորհրդային կառավարությունը Փիննական կառավարությունից տվյալներ պահանջեց ծրաբըլած սպառազինությունների նպատակի ու բնույթի մասին: Փոխանակ Խորհրդային Միության միանդամայն բնական այդ ցանկությանն ընդառաջելու, Փիննականդական կառավարությունը հրաժարվեց ԽՍՀՄ-ին համապատասխան տեղեկություններ և պարզաբանումներ տալուց: Ընդունին ուղմական գաղտնիքի նկատմամբ արված վկայակոչումները, ինչպես դժվար չե հասկանալ, բոլորվին համոզիչ չեն: Զե՞ վոր Փիննականդական կառավարությունն Ալանդական կղզիները սպառազինելու իր պլանը հաղորդեց մի այլ կառավարության՝ Շվեդիայի կառավարության: Յել վոչ միայն հաղորդեց, այլև մասնակից դարձեց նրան սպառազինումների այդ ամբողջ պլանի իրականացմանը: Այնինչ, 1921 թ. Կոնվենցիայի համաձայն, Շվեդիան այդ կողմից վոչ մի առանձին իրավունքներ չի վայելում: Մյուս կողմից, Խորհրդային Միության շահագրգռվածությունը Ալանդական կղզիների սպառազինման հարցում վոչ միայն սպակառ չե, այլ ավելի յէ, քան Շվեդիայինը:

Ֆիննական և շվեդական կառավարությունների առաջարկությամբ, 1921 թ. Կոնվենցիան վերանայելու հարցը քննարկվում եր Ազգերի Լիդայի հենց նոր սպառազիած Խորհրդում, առանց վորի սանկցիայի այդ Կոնվենցիան չի կարող վերանայվել, վորովհետեւ տառը պետությունների Կոնվենցիան կնքված և յեղել Ազգերի Լիդայի Խորհրդի 1921

թվականի հունիսի 24-ի համապատասխան վորոշման հետունքով: Նկատի ունենալով Խորհրդային Միության ներկայացուցչի կողմից արված առարկությունները՝ Լիդայի Խորհրդում չեր կարող Խորհրդի վորոշման համար անհրաժեշտ միաձայնություն լինել: Լիդայի Խորհրդում տեղի ունեցած քննարկման արդյունքները հայտնի յեն: Ազգերի Լիդայի Խորհրդությունը հավանություն չտվեց Ֆիննականդիայի և Շվեդիայի առաջարկությանը: Նա սանկցիա չովեց 1921 թվականի Կոնվենցիայի վերանայմանը: Յերեկի, Փիննականդական կառավարությունն այդ գրությունից համապատասխան յեղակացություն կանի: Վերջին ժամանակներս միջազգային իրադարձությունների լույսի տակ ալանդական հարցը Խորհրդային Միության համար առանձնահատուկ լուրջ նշանակություն և ստացել: Մենք հնարավոր չենք համարում հաշտվել ԽՍՀՄ շահերի վորեւ չափով անտեսում թույլատրելու հետ տվյալ հարցում, վորը մեծ նշանակություն ունի մեր յերկրի պաշտպանության համար:

Բոլորվին համառոտակի կանգ կառնեմ Հեռավոր Արեգելքի հարցերի և Յապոնիայի հետ ունեցած մեր հարաբերությունների վրա:

Այստեղ այս տարի ամենից շատ նշանակություն ունեցան մեր բանակցությունները Յապոնիայի հետ ձկնորսության հարցի մասին: Ինչպես հայտնի յէ, Պրիմորյեյում, Ոլխոտյան ծովում, Սախալինում և Կամչատկայում յազոնացիք մեզանում ունեն մեծ թվով ձկնորսարաններ: Անցյալ տարվա վերջին նրանք արդեն ունեյին 384 ձկնորսական տեղամասեր: Մինչդեռ Կոնվենցիայի ժամկետը, վորի հիման վրա յապոնացիք ստացել եյին այդ ձկնորսական տեղամասերը, արդեն լրացել ե: Շատ ձկնորսական տեղամասերի նկատմամբ անցել են վարձակալության նաև առաջուց սահմանված ժամկետները: Այդ կապակցությամբ Խորհրդային կառավարությունը ձկնորսական հարցով բանակցությամբ Խորհրդային կողմից հայտնաբերվեց մեջ մտավ Յապոնիայի հետ: Մեր կողմից հայտարարվեց, վոր վորոշ թվով տեղամասեր, վորոնց վարձակալության սահմանված ժամկետը լրացել ե, այլև չեն կարող արամագրվել յապոնացիներին, նկատի ունենալով մեր ունեցած ստրատեգիական նկատմառումները: Զնայած մեր գիրքի

ակներեւուն հիմնավորված լինելուն, յապոնական կողմից Խորհրդային տեսակետին մեծ գիմազրություն ցույց տըրվեց: Յերկարատև բանակցությունների հետեւնքով 37 ձեկնորսական տեղամասեր հետ վերցվեցին յապոնացիներից, իսկ ուրիշ տեղերում նրանց հանձնվեց 10 նոր տեղամաս: Դրանց հետո կոնվենցիայի գործողության ժամկետը յիրկարացվեց և ի մեկ տարով: Յապոնիայի հետ ձկնորսության հարցի վերաբերյալ կայացած այս համաձայնությունը քաղաքական մեծ նշանակություն ունի: Առավել ես, վոր յապոնական ուեկցիոն ըրջանների կողմից ամեն ինչ արդեւ եր, վորպեսզի ընդգծվի այդ դործի քաղաքական կողմը, ընդհաւով մինչև ամեն տեսակի սպառնալիքները: Յապոնական ուեկցիոնները, սակայն, մեկ անգամ ես կարող ելի՛ համոզվել, վոր Խորհրդային Միության վերաբերմամբ սպառնալիքները նստատակին չեն հասնում (բուռն ծափահարություններ), իսկ Խորհրդային պետության իրավունքներն ամուր պաշտպանության տակ են գտնվում (բուռն ծափահարություններ):

Այժմ սահմանային հարցերի մասին: Կարծում եմ, արդեն ժամանակն է՝ հասկանալու, ում այդ հարկավոր ե, վոր Խորհրդային Կառավարությունը չի կարող հանդուրժել իր սահմանների վրա վորեւ սրբովոկացիա յապոնա-մանջուրական դորամասերի կողմից: Այժմ հարկավոր ե այդ մասին հիշեցնել նաև Մոնղոլական ժողովրդական Հանրապետության սահմանների նկատմամբ: ԽՍՀՄ և Մոնղոլական ժողովրդական Հանրապետության միջև դոյություն ունեցող փոխադարձ ոգնության պայմանագրի ուժով մենք մեր պարտականությունն ենք համարում Մոնղոլական ժողովրդական Հանրապետությանը հարկավոր ոգնություն ցույց տալ նրա սահմանների պահպանման գործում: Մենք լուրջ ենք վերաբերքում այնպիսի բաներին, ինչպիսին փոխադարձ ոգնության պայմանագրին ե, վոր ստորագրվել ե Խորհրդային Կառավարության կողմից: Եես պետք ե նախազգուշացնեմ, վոր Մոնղոլական ժողովրդական Հանրապետության սահմանը, մեր միջև կնքված փոխադարձ ոգնության պայմանագրի համաձայն, մենք պետք ե պաշտպանենք նույնքան վճռականութեն, ինչպես և մեր սեփական սահմանը (բուռն ծափահա-

րություններ): Ժամանակն է հասկանալու, վոր Յապոնիայի գեմ աղքեսսիայի մեղադրանքները, վոր Յապոնիան սուազրում ե Մոնղոլական ժողովրդական Հանրապետության կառավարությանը, ծիծաղելի յնն և անմիտ: Ժամանակն է նաև հասկանալու, վոր ամեն մի համբերություն իր սահմանն ունի (ծափահարություններ): Դրա համար ել ավելի լավ ե ժամանակին վերջ առաջ ԽՍՀՄ և ՄԺՀ սահմաններում յապոնա-մանջուրական զորամասերի կողմից շարունակ նորից ու նորից կրկնվող պրովոկատորական խախտումներին: Համապատասխան նախազգուշացում մենք արել ենք նաև Մոնղոլայի յապոնական գեսապանի միջոցով:

Եես անհրաժեշտություն չունեմ խոսելու Զինաստանի նկատմամբ ունեցած մեր վերաբերմունքի մասին: Դուք շատ լավ գիտեք ընկեր Ստալինի հայտարարությունը՝ աղքեսսիայի գոհ դարձած և իրենց հայրենիքի անկախության համար պայքարող ժողովուրդներին ոգնելու մասին: Այդ լիակատար չափով վերաբերում է Զինաստանին և ազգային անկախության համար մզած նրա պայքարին: Մենք հետեւողականություն կիրառում ենք այդ քաղաքականությունը: Դա համապատասխանում է այն խնդիրներին, վորոնք կանոնած են մեր առաջ Յելբոպայում, այն ե՝ աղբասիայի հետագա ծավալման գեմ խաղաղասեր տերությունների միասնական ճակատ ստեղծելու խնդիրներին: (Բուռն ծափահարություններ):

ԽՍՀՄ-ն այժմ այն չե, ինչ վոր եր, ասենք, 1921 թվին, յեր նա նոր եր ձեռնամուխ լինում իր խաղաղ ստեղծագործական աշխատանքին: Հարկ է լինում դրա մասին հիշեցնել, վորովհետեւ մինչև այժմ նույնիսկ մեր հարեւաններից մի քանիսը, ըստ յերեսութիւն, չեն կարողանում այդ հասկանալու արդեն այն չե, ինչ վոր եր ընդամենը 5—10 տարի սրանից առաջ, վոր ԽՍՀՄ-ի ուժերն ամրապնդվել են (ծափահարություններ): Խորհրդային Միության արտաքին քաղաքականությունը պետք ե արտացոլի միջազգային իրավության մեջ յեղած փոփոխությունները և ԽՍՀՄ-ի՝ վորպես խաղաղության հզոր Փակտորի՝ աճած գերը: Հարկ չկա պացուցելու, վոր Խորհրդային Միության արտաքին քաղաքակա-

30

նությունն արմատապես խաղաղասիրական և և ուղղված ե
լնդգեմ ազրեսսիրայի: Այդ ամենից լավ հայտնի յեւ հենց
իրենց՝ ազրեսսիլ յերկրներին (դահլիճնում շարժում): Միքա-
նի դեմոկրատական տերություններ մեծ ուշացումով և տա-
տանումներով են գալիս այդ հասարակ ճշմարտության դի-
տակցությանը (դահլիճնում աշխուժություն): Մինչդեռ ազ-
րեսսիրայի դեմ կանգնող խաղաղասեր պետությունների
միասնական ճակատում Խորհրդային Միությանը չի կարող
տեղ չպատկանել առաջավոր շարքերում (ամբողջ դահլիճի
բուռն յերկարատև ծափահարություններ: Դեպուտատները
վոտքի յեն կանգնում և ովացիա սարքում ընկեր Մոլոտո-
վին):

Հայերեն թարգմանության խմբագիր Պ. Պետրոսյան

Տեխն. խմբ. Ս. Խաչատրյան

Սրբագրիչ Վ. Զիդեցյան

Կոնտրոլ սրբագրիչ Լ. Արովյան

Գլավիտի լիազոր № Կ-2463, հրատ. № 705

Պատվեր № 131, տիրած 5000, թղթի չափար $84 \times 108^{\circ}/_{\circ}$

(32.500 տպ. նիշ 1 տպ. մամուլում) 1 տպ. մամուլ, $1/2$ թերթ թուղթ.

Հանձնվել և տպագրության 28/VI 1939 թ.

Սառըագրվել և տպագրելու 9/VII 1939 թ.

Գինը 15 կ.

Գետհրատ—Քաղաքական գրականության հրատարակչության տպարան,
Եկեղեց, Ալահիրդարան № 65

20 ИЮН 1949

357

ФОНД 154

11

28536

В. М. МОЛОТОВ

О МЕЖДУНАРОДНОМ ПОЛОЖЕНИИ
И ВНЕШНЯЙ ПОЛИТИКЕ СССР

Москва.—Издательство полит. литературы
Борисов, 1949.